

nemarni, ter svoje naročnine niso plačevali. Urednik g. major Todor Štefanović Vilovski stopil je v službo srbskega ministerstva za vnanje stvari. — Namestu „Srpske Zore“ hoče tiskarnica Pajevićeva v Novem Sadu izdovati „Ilustrovane novine“ v obliki „Leipziger Ill. Ztg.“ Vsaka številka, po dve tiskani poli obsežna, prinašala bodé po osem umetniški izdelanih slik. „Ilustrovane novine“ stanejo do konca leta 4 gld. a. v.

Iz Pariza nam 4. jul. piše znani slovenski slikar g. Jurij Šubic: Pariški „Salon“ je za to leto zopet končan, 20. junija je bil zadnji dan razstave, katera je toliko zanimljivega podajala umetnosti ljubečemu pariškemu in tujemu občinstvu. Ljudstvo se je ves čas kar gnetlo tja, v času poldruega meseca udeležilo se je razstave blizu 500.000 obiskovalcev. Dela so bila taka, kakor vsako leto, mnogo pravih biserov mej najslabšimi slikami.

Ker se razstave morejo udeleževati tudi tuji umetniki, zatorej je mej drugimi mnogo slovanskih imen.

Najprvo omenjam dveh velikih, izvrstno delanih slik českega umetnika Vacl. Brožíka in sicer: „Christophe Colomb à la cour de Ferdinand le Catholique et d' Isabelle de Castille,“ in „Présentation de Pétrarque et de Laure à l'empereur Charles IV., à la cour du Pape, à Avignon.“ Imenovani umetnik žel je od tukajšnjih kritikov mnogo zaslužene hvale, in vsak strokovnjak mora pripoznavati, da so posameznosti izvrstno slikane in da imata obe sliki lepo harmonijo ter vsled tega za gledalca prijazen vtis.

Dalje je mej českimi slikarji razstavil Vojteh Hynais dva mala portrêta, na katerih se po strogem risanju lahko spoznava Gérômejev učenec. Anton Chittussi slikal je prizor pariški „Le quai de la Conférence, le soir“ zelo naravno, poetično in sigurno. — Rodom Hrvat, a naturalizovan Francoz Bakalowitz ima dve sliki, jeden moški portrêt dobro risan in sliko „Une fête à la cour de Henri III.“, katera bolj k suhoparneji akademičnej šoli spada. — O Dalmatinci Bukovci poročal je uže jeden pot naš „Zvon“ in pripovedoval o njegovih pripoznanja vrednih izstavljenih delih. Njegovi portrêti „de Mlle N“ je lepa harmonična slika, polna barv in srečno komponirana. Slika moški portrêt je nasprotno dosti slabša.

To bi bili avstrijski Slavjani. Naši bratje izven avstrijskih mej, katêre s ponosom lahko omenjamo, so: prvi Pokitonov, Rus iz Odese, imel je v razstavi dve prav mali, a prekrasni sliki „Dégel — Russie“ in „La meule“, mej vsemi Slavjani pač prvi. Kakšna harmonija, čut in znanje! Lahko bi se reklo, da so njegova dela, dasiravno so tako mala v formatu, izmej najboljših vsega „Salona“. Sloveči in odločevalni francoski kritik Albert Wolf primerjal ga je po pravici slav-nemu Meissonieru.

Chelmonski iz Varšave je razstavil „A travers les steppes“, veliko sliko, predstavljajočo voz s štirimi konji in z ljudmi, vse skoraj naravne velikosti, mojstersko, naravno z znanjem slikano in risano, samo da bi bila kompozicija bolj voljena, ne tako originalna, ravno tako bi bil gotovo stvari primernejši manjši format.

Dmitriev iz Nižnjega Novgoroda je razstavil „La chasse offerte à S. A. J. le grand-duc Nicolas aîné par le baron Ury de Gunzburg, a

Chambodoin en 1879.² Slika predstavlja mnogo oseb po dokončanem lovu, zelo karakteristične portrete, splošno je zelo svitla, resnična in kaže dogotovljeno tehniko.

Dalje so še dela od slikarjev: Alchimowitz, Kowalsky, Piotrovski, Pruskovski, Nikeslovsky, Svedomsky, in dr.

Iz omenjenega se lahko vidi, da tudi Slavjani v umetnosti napredujejo na strani z drugimi narodi in da je njih glavna šola v Parizu, kamor se zadnja leta obračajo skoraj vsi mladi umetniki tudi z Nemškega in drugih krajev. Pariz je postal umetniškemu svetu to, kar je bil nekdanj Rim. —

Sloveči madjarski slikar pl. Munkacsy opozoroval je tukajšnje ljudstvo s svojo najnovejšo veliko in prekrasno sliko „Krist pred Pilatom“, razstavljeno v privatnej hiši g. Sedelmeyerja. Uže zdavna znani umetnik skusil se je v prvo z delom v tako velikem formatu in na polji, kjer ga prej nikdar nismo videli. Vsa scenerija omenjene slike je jako realistična in nekateri tukajšnji mojstri so jo v tem pojmu grajali. A vtis je vendar velikansk in resničen! Pač slika ni slikana v duhu, v kakeršnem navadno vidimo križeva pota in jednako stilizovana cerkvena dela, brez vse naravnosti, a tako moralo je nekako biti: ti farizeji, Pilat in ljudstvo, kakor da bi v resnici bili pred nami, kakor da bi vse živelo — to ni pridiga izmišljenih motivov in figur, to je narava, resnica in poleg tega — kakšen efekt!

Slika je bila razstavljena v neprimernem, premajhnem salonu, in ko sem vstopil pri vrodu, komaj sem ločil občinstvo od slikanih figur, tako plastično je vse.

Poleg tega vendar strokovnjaki imajo priliko grajati preveč površno risanje, preplitvo znanje form in mnogo neodpastnih pomot v proporcijah.

Popoln pač ni nobeden človek in ravno tako ne umetnik, a vendar je slika poleg teh napak velikansko umetniško delo in gotovo bi bila pobila vsa najboljša dela v „Salonu“, ko bi bila do takrat uže dogotovljena.

Mnogim bralcem „Zvonovim“, kateri večkrat potujejo od doma, bode ta umotvor mogoče videti na Dunaji ali pa po drugih večjih naših mestih, kamor bode slika v kratkem odposlana, in kjer bode hvalo ljubeči madjarski umetnik gotovo povsod s pripoznanjem sprejet.

Ocènenie na bulgarskité narodni pésní. Tako se imenuje 58 st. v velikej ski obsežna brošura, katero je pred kratkim v Sređci na svitlo dal naš rojak prof. Anton Bezenšek in v katerej priobčuje svoje predavanje o obliki in vsebini bolg. narodnih pesnij, govorjeno v „Slavjanskej Besedi“. Knjižico je založila „Slavj. Bes.“ Čisti dohodek namenjen je v korist spomenika, katerega nameravajo Bolgari postaviti Carju Osloboditelju v Sređci (Sofiji).

Rusko slovstvo. „Polnoe sobranie sočinenij knjazja P. A Vjazemskago.“ Izdanje grafa S. D. Šeremeteva. S. Petrbg. 1880—1881. Zvezki III., IV., V., VI. Cena po 2 rublja za zvezek. Tretji in četvrti zvezek obsezata pesni od 1808. do 1827. in od 1828. do 1852. leta. To je prva popolna zbirka pesnij kneza Vjazemskega. Peti zvezek napolnjen je ves sočinenjem o Fon-Vizinu. Šesti zvezek obseza francoski izvornik in ruski prevod: „Pisem ruskago veterana 1812. goda po vostočnom b voprosu“.